

Potrivit informatiilor oficiale, [Uniunea Europeana](#) a cheltuit, in noua ani, nu mai putin de jumătate de miliard de euro pentru destabilizarea Ucrainei. Sau, in limba de lemn a globalismului, bani pentru “societatea civila” pro-europeana. Daca mai adaugam la aceasta suma cele cinci miliarde de dolari “investite” de guvernul american pentru “promovarea democratiei” in Ucraina (citeste revolutie morala, politica si sociala) - conform declaratiilor [Victoriei Neuland](#)

- putem avea o imagine adecvata a importantei suveranitatii nationale si a vointei populare pentru arhitectii sistemului actual.

Dar sa acceptam, de dragul demonstratiei si al [povestii](#), ca toate au fost pentru un tel mare, “the revolution here as another flowering of democracy, a blow to authoritarianism and kleptocracy in the former Soviet space”. Un presedinte liber ales, dar corupt, a fost inlaturat prin violenta, o noua conducere i-a luat locul, cu un magnat (nu oligarh) in functia suprema si cu speranta indivizilor, cati vor fi ei, intr-un viitor mai bun. Insa acum, tara, ineficienta si prost guvernata, a picat pe mainile unor reformatori eliberati de trecut, dornici sa modernizeze si sa indrepte vietile oamenilor spre minunata lume noua europeana, care ii asista candid. Democratia liberala le calauzeste pasii, iar peste tot rasufla vantul libertatii.

In fapt, una din primele masuri luate de conducerea pro-europeana a fost abolirea legii privind utilizarea limbii materne de catre minoritati, cu un efect direct, negativ, imediat asupra comunitatilor de romani. Dar acesta a fost doar preludiul, deoarece dupa putina vreme a fost declansata ofensiva militara impotriva separatistilor pro-rusi, denumiti generic “teroristi”. Aceasta campanie a insemnat, printre altele, un val de recrutari extinse, care au avut loc si in randurile minoritatilor, ceea ce l-a facut pe un [reprezentant al romanilor](#) sa afirme ca Ucraina “incearca sa diminueze numarul romanilor din Cernauti prin transformarea lor in carne de tun”.

Minoritatile au protestat, inclusiv etnicii maghiari, dar ofensiva continua pe scara larga si astazi.

Triumful democratiei liberale in Ucraina

Scris de Ninel Ganea
Joi, 14 August 2014 07:30

La fel si recrutarile, la fel si combatantii, dintre care o proportie relevanta provine din randurile gruparilor naziste ucrainiene. Potrivit [“New York Times”](#), in luptele care se dau in regiunea Donetsk, tanara democratie pro-europeana este sustinuta de aproximativ 7.000 de militanti neonazisti (in presa din Romania, mai obedienta, din principiu si din instinct, au fost redenumiti “ultranationalisti”), organizati in detasamente paramilitare. Recent, dupa ocuparea unui sat din estul tarii, [Marinka](#), acestia si-au arborat steagul pe care trona un simbol asemanator zvasticii. Ideologia lor ar trebuie sa dea frisoane corifeilor corectitudinii politice de pretutindeni, insa pentru moment contributia lor nu trebuie descurajata. Asa ca mai toata lumea prefera sa trateze marginal subiectul (“New York Times”, de pilda, il aminteste in cateva randuri de final) sau sa-l ignore pur si simplu.

In fine, [problemele cu Rusia](#) ale guvernului ucrainean au dus in mijlocul verii la [oprirea apei calde](#) in Kiev, pentru a face fata unei ierni dificile, ceea ce reprezinta o premiera pentru capitala republicii pro-europene. In Maidan, simbolul efortului revolutionar, intruchiparea sperantelor de libertate si cadrul generic pentru celebrul videoclip [“I am a Ukrainian”](#), au avut loc chiar si in urma cu o saptamana [confruntari violente](#) intre manifestanti si trupele noii puteri. Doar ca astazi nu mai e nimeni interesat de lupta sau de ideile protestarilor, despre filmarea unui nou material de propaganda nu mai poate fi vorba deoarece au disparut finantatorii, iar [“30 seconds to mars”](#) au lucruri mai importante de facut decat sa mai sustina prin cantec o revolutie continua.

Acest bilant intunecat nu vorbeste neaparat despre Ucraina (cu toate ca acolo are loc o tragedie de proportii), cat despre ipocrizia fara seaman si dublul limbaj orwellian practicat de comunitatea politica, media nord-atlantica si copiile lor est europene. Toate standardele si criteriile de respectabilitate politica, vanturate la orice ocazie, nu sunt decat vorbe golite de continut, bune pentru intimidat si manipulat guvernele recalcitrante. Democratia poate fi pusa la pamant prin finantarea industriei ong-urilor, legitimitatea se castiga prin concursul presei afiliate (nu intamplator un grup precum [Council of Foreign Relations](#) aduna laolalta editori, Fareed Zakaria, de exemplu, si “strategi vizionari”, precum Henry Kissinger sau Zbigniew Brzezinski), si nu prin vot sau consens public, sperietoarea “fascismului”, “nazismului” si “rasismului” este agitata selectiv, iar drepturile minoritatilor sunt bune ca teme de seminar interdisciplinar la Bruxelles sau Washington.

In aceeasi ordine de idei, mirajul liberalismului, adica al prosperitatii, se traduce in [fascism economic](#), sinonim cu o alianta naturala intre marile corporatii si stat pentru spolierea maselor. Totul facut

Triumful democratiei liberale in Ucraina

Scris de Ninel Ganea

Joi, 14 August 2014 07:30

ca la carte, dupa recomandarea expertilor occidentali. Cresteri de taxe, socializarea pierderilor, reglementari comunitare, suficient cat sa spulbere orice discutie serioasa despre o economie libera si sa indrepte oamenii spre solutii radicale.

In rezumat, democratie pe dinafara, oligarhie pe dinauntru.